



Arrest

**nr. 76 119 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 27 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 september 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANSTEENHUYSE, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster deed een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende. Verzoeksters man deed op 7 december 2009 een aanvraag van verklaring van inschrijving als echtgenoot. Verzoekster verkreeg op 23 december 2009 een E-kaart. Op 6 september 2011 werd ten aanzien van verzoekster een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“In uitvoering van artikel 54 en 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [H.Z.]

geboren te Kosice, op (in) 30.10.1968
van Slovaakse Republiek nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werknemer en verkreeg de E-kaart op 23/12/09. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Uit het administratief dossier blijkt dat de situatie van betrokkene sindsdien totaal gewijzigd is.

Uit nazicht van het dossier blijkt echter dat betrokkene niet gemeld was bij de databank van de RSZ (hieruit blijkt of er al dan niet sociale bijdragen werden/worden betaald). Betrokkene blijkt hierdoor niet, of alleszins niet legaal, tewerkgesteld te zijn geweest. Derhalve moet er besloten worden dat de voorgelegde bewijsstukken aangaande de tewerstelling die geleid hebben tot het bekomen van het verblijfsrecht, niet authentiek zijn. Betrokkene slaagde er op die manier in om de Belgische autoriteiten te misleiden om zo van de meer voordelige verblijfsbepalingen voor EU-onderdanen gebruik te kunnen maken. Artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, dat werd bekomen op basis van het verstrekken van valse of misleidende informatie of het gebruik van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht Dit is in casu het geval.

Dienst Vreemdelingenzaken werd recentelijk ingelicht door de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenenbeleid dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd. Bij gebrek aan enige economische activiteit of bestaansmiddelen diende betrokkene zich kennelijk te wenden tot het OCMW om in haar bestaansmiddelen te kunnen voorzien. Betrokkene moet dus eigenlijk beschouwd worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Maar aangezien deze bestaansmiddelen ter beschikking worden gesteld door de Belgische overheid, dient er te worden vastgesteld dat zij niet aan de voorwaarden voldoet zoals voorzien in art.40, §4 van de wet van 15.12.1980 en daarenboven een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Omdat betrokkene niet voldoet aan de hierboven vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt op het sociale bijstandstelsel van het Rijk, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig art42bis, §1 van de wet van 15.12.1980.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en artikel 40 en artikel 42 bis van de Vreemdelingenwet. De enige motivering is dat de mijn verzoekster onvoldoende tewerkstelling of studie bewezen heeft in de periode 18.02.2010 tot 10.09.2010. Nochtans heeft verzoekster voorgelegd dat zij alle mogelijke stappen ondernomen heeft om tewerkstelling te vinden. Haar man is ernstig ziek geworden en zij heeft de dagdagelijks zorg over hem op zich moeten nemen. Haar aanvraag tot steun aan het O.C.M.W. was een tijdelijke vraag, in afwachting van vaste en voltijdse tewerkstelling. Mijn verzoekster voldoet dus nog steeds aan de criteria zoals omschreven in artikel 40 § 4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoekster betoogt dat zij nog steeds voldoet aan alle voorwaarden van artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet. Zij heeft bewijzen voorgelegd van alle ondernomen stappen om werk te vinden. Haar man is ernstig ziek geworden en zij heeft de zorg op haar moeten nemen. De aanvraag tot steun aan het OCMW was een tijdelijke vraag in afwachting van een vaste en voltijdse betrekking.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster niet aan de verblijfsvoorwaarden voldeed, zij staat niet gemeld in de databank van de RSZ. Verzoekster is dus niet, of alleszins niet legaal, tewerkgesteld geweest. Van de bewijsstukken die zij voorlegde om haar tewerkstelling te bewijzen en die geleid hebben tot het bekomen van het verblijfsrecht, wordt bijgevolg aangenomen dat ze niet authentiek zijn. Op grond van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet wordt een einde

gesteld aan haar verblijf. Verzoekster ontvangt bovendien steun van het OCMW. Zij vormt derhalve een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Verzoekster ontkent niet dat van haar geen gegevens zijn terug te vinden in de databank van de RSZ. Hoewel zij het verblijfsrecht bekwaam op basis van tewerkstelling, blijkt uit het administratief dossier dat deze tewerkstelling nooit heeft plaats gevonden, of toch alleszins niet op legale wijze is doorgegaan. Niets in het betoog van verzoekster is van aard om een motiveringsgebrek in de beslissing op dit punt te bewijzen.

Verzoekster zegt dat ze bewijzen heeft voorgelegd van haar inspanningen om werk te vinden. Dit argument doet niet ter zake en slaat niet op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekster betwist niet dat zij op basis van valse of misleidende informatie en/of door het gebruik van valse of vervalste documenten omtrent haar beweerdte tewerkstelling het verblijfsrecht heeft bekomen in ons land. Verzoekster ontkent noch weerlegt dat zij haar verblijfsrechten op frauduleuze wijze heeft verkregen. Verzoekster ontkent ook niet dat zij financiële steun krijgt van het OCMW. Zij bevestigt dit zelfs uitdrukkelijk in haar middel. Zij zegt dat deze steun tijdelijk is in afwachting van een job. Hiermee bevestigt verzoekster niet alleen dat zij niet tewerkgesteld is, hoewel zij in het verleden anders heeft voorgehouden, maar ook dat zij inderdaad heden een leefloon ontvangt. Dat zij op het moment van de beslissing een leefloon ontving van het OCMW wordt door verzoekster niet betwist.

Verzoekster maakt aan schending van artikel 40 en artikel 42 bis van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007).

Het enige middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC